

מסורת הש"ס

(א) (לעיל ע"י, ד"ג, ב) ויכחות
 (ב) קדישין כ"ז ע"ש
 לקמן ק"ג ע"ש, (ד) ז"ל כח
 שמת, (ה) ז"ל שאינו נרץ.
 ד"ש, (ו) ז"ל קאמר, ד"ש,
 (ז) ז"ל תיבא.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה בני ב"ר רבנן
ש"א' להקדים. ע"י רש"י
הענין שפסוק דף ל'
פ"ח ד"ה אצל הרמב"ם:
ב"מ' ד"ה ויא' ד"ה רבנן
ש"ב' להקדים. תוס'
ל' ה"ק תנאי דלמי יוכל
להקדים לו מהה"ל דפסוק
ה"ש א"ת ג"כ דוק
תוס' א"ל דדוקא ה"כ
יכול למטר אצל ל"ה החי'
א"כ י"ל דה"ל דהסדר יוכל
להקדים ובדק"ל ש"ע י"ד
ס' רנ"ג ו"ב:

הגהות הב"ח

(א) גמ' כסדה זו לסטיט;
(ב) תוס' ד"ה חזר וכו'
ממ"נ כדי שלא יוכל ל"ב
לסטיט מנתנם ונאסריי כתב
כתיקוני ח"ל וא"ת ומה חסדי
ש"נ דכרז אס' שער חסדי
הוא א"ס מוסקד כלום דל"ן
עליו לחזירות ומזה לכתוב
כדי שלא יספיד היותן ואס'
מכר הוא נמי א"ס מוסקד דלי
מסיד לחזירות וא"ת בלא שער
נמי לחזרות כ"ס ח"ס י"ג

מוסף רש"י

[illegible]

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

הכי גרסינן אמר אמימר הלכתא אופסות נקוט במסירה דרבי.
וכן ריהטא דגמרא ומסקנא בהרבה מקומות דלוחיות נקוט
במסירה ולא לר"ך למכתב קמי לך וכל שעבודיה ולא שום שטר:
אמר רב אשי סברא ביא. דלחן השטר מועיל כלום לנקוט שטר
אמר על דיו סברא ביא.

אמר אמימר הלכתא ^(א)אותיות נקטות
בבבמסירה כרבי אמר ליה רב אשי לאמימר
^(ב)גמרא או סברא א"ל גמרא אמר רב אשי
סברא נמי דאותיות מילי נינהו ומילי
בבבמילי א"ל מוקינן ולא ^(ג)והאמר בשרה (ב)
יעקב אמר רב שני שמרות הם ^(ד)אזכר בשרה (ב)
לפלגוי וכתבו לו את השטר חוזר בשטר ואינו
חוזר בשרה ^(ה)ע"מ שכתבו לו את השטר
חוזר בין בשטר בין בשרה ורב ה"א בר אבין
אמר רב הונא שלשה שמרות הן תרי הא
דאמרן אידך אם קדם מוכר וכתב את השטר
כאותה

[illegible]

כיון דלקאי ליה שעבוד אחריות נקנות במסירה. כח בחליפין ולר"ת ולר"י נראה דהכי הלכתא ומייתי ר' נחמן דלמחר הויא אחריות דנקט שטרט דפריע הוא הימנע ר' אבוחימ נקנות במסירה אי הלכתא כרבי מאי פריך רב דרואי לאנחנא משום דלמחר אינא דלמחר לא הימנע ר' אי הלכתא כרבי אמאי לא מקום להימנע משום דלמחר הויא לא מלוגא דשטרי אמריה ע שאני יכולא לכתוב דדברי לי דשכיב מרע ובהכחש וכתבתי וכו' הובו רבא דלמחר נגט פשוט ודשכר רבא דלמחר נקנות ויבא דהנהבו דהתם קיימי ומיהו יומי יתכן מדגבי רבא בר אבוחימ אי ינחשו לא מי אשמועינן נפילי' דהימנע וימנעמי ש' להביא חליה מייחש למידי דקאדמר אנ"י דל' פסקדון אלא ודאי אין נקנה ו' ס' אינא דמיישינן למרי יתכן דשכיב נאני רב טובא ד' ב' דלמחר רבא חייב ב' הגט חוב על אחרים וידיי דייק ד' חש' י' למה הויא מוכרת ל' רבא נראה לרש"י ד' ייסקן ק' שמעון מוסיף ו' ה' מועלת דאין אחריות נקנות ד שטר ו' דהייט מילי בעמלא' אין מוקד י' כלום ק' במתנה ד' חש' אינא רוצה שטרק מ' גובה מנכסים משועבדים ו"ל' שהלקות ודאי יכול לחזור ד' בעלא שטר יניח ורבינו חס מפ' שטר שאני שטר חס אי שטר' מתקמא אדעתא דכחיב ל' כחבני וחמתנו אין כותבין ו' מתאחרות שבו והשקלא ליכא' תוב על שדה אחת ויסקדו ש'

עז.

עבוד הקרקע הכמוהה בו דלא קרקע
ואפילו בלא מסירת שטר חוב יקנה יש
קדישו בדמיוה בפירק כל שעה (פסחים דף
ש"ט) שחוק ק"א יוכל להקנות מן המורה
* והוא דלא חקטי רבנן שיוכל להקדיש
כמו שתקנו שיוכל להקנות לפי שאין
הקדש כל כך גורף ומיהו אור"ח דיש
לדמות ההיא דמי שמת דהכי פריך
א"כ * דלדוריימא משום הכי אין יכול
למחול שאין כלל יורש אחר דמקבל
מתנה הוא היורש דמתנת שכיב מרע
דריש (י"ב) נטילין (ולקמן דף קמ"ו)
מקראי דירושה מוהעברתם יש לך
העברה אחת שהיא חוב לו ולעולם
מכירת שטר איכא למימר דהו
מדאורייתא ומכל מקום כריך טעם
ספיר דאמאי לא הוה קנין גמור ויכול
לומר לו הלוה לאו בעל דברים ידדי
אם ויהיה למכרם שיהי יוכל בעל למחול

ורקעות בשטר: **אמר** אִימֵר הֶחֱבֵרָה
זכר רב יהודאי גאון דלזין אומות נקטת
דגסס אין אומות נקטת במסירה כרענן
משוך פרק זה בורר (פסדדן דף פ.א.)
שטר ממתי דיה אחרה ידענא כהאי
ב נחמן אמר ליה רבא כמאן כרבי דאמר
ר' אלון משום דלי צינא קלמיה ואי
ר' בון נחמן נמי אמאי לא ממדרי ליה
פוט נקטת במסירה ועוד דקדאמר הָם
נחמן אמר ליה רבא והא אי צינא קלמיה
דיך רבא כמאן דלז כרבי ורב נחמן נמי
נקטת במסירה אלז משמע דלזין הלכה
ליהור לעמדם דלז חאט לקמיה דרב נחמן
שכיב מרע ככתובים דמו והיו סבורים
(דף פ.א. וס.) גבי ההוא אימתא דלפקדו
אלז נקטת המלוה אלז הָם רלחא דלחוק
ז (לקמן דף קט.) אומות נקטת במסירה
במסירה דהא כפוק פרק זה בורר (פסדדן
ו א"י) סבר דלי דנקטת במסירה כפרק
כהנהו טערי דמחוח דכחז בכו חלזי בר
יהודה וזירי ואי משום פקדון כיון דשמייה
דלמא סבר אין נקטת ממתייה מהתא לז
גפילה ופקדון לא חיישין דהא רבא אית
לבי מייה דכי היכי דלז חיישין דלמא
אלז"ג דהא דוחוקין לא כהוחוקין שפיטא
דמחוח דלמא דקדאמר מאי אחרת דלמא מסר
לז (וישן דף ד.) וס.) הא קטנה מזי מגרס
דלמא לעולם אין מוילין דחיישין דלמא
דמחרתה דלז שייך שום קנין במסירה
פיר דייך דכי היכי דלקטת מזי מגרסה
דחיישין (למא חסר לז קטנא) ולשמא
במסירה: **אוֹתוֹת מִיִּי** ניהו וסי'
אכל כשיחב שטר בשמו על השעבוד אי
זין כחבזי נכחזי לו ממנה נפש (ז' שלז)
ועבד דלפילו בלז שטר גובה ממכס
דמפסיד לפי שעי' שטר יא קול שמכר
דמי' אמר אדעתא דלז כחבזי לי שטר
ר' דבשטר מתנה דוקא מיירי דלז יחא
מכר ושיבדד רקעותיו ולא יקט ברזון
טערא וזין ליה וקשה דלקמן בגט פשוט
נמתינן אפילו בלז אחריות דחיישין שמה
למיחא דלמא טריף והדר טריף ומשום
מכר שדה אחרת או שהוא שטר חוב:
נקטה

עין משפט
נר מצוה

* א מ"ו פ"ו מהלכות
מדרה הלכה טו פנה
עסק פנ טושי"ע ח"ת פ"ר
רמז סע"ק ו'
א ב מ"ו פ"ו שס ה"ל טו
טושי"ע פ"ס פ"ק ו'

רבינו גרשום

אמר אמיר הלכתא אחיותי
נקות במסירה, ואע"ג
דכתב ליה קני לך וכל
שעבודי לא קני בלא
מסירת השטר של שעבוד;
חזר בשטר, ולא אמר וכו'
וכתבי וחזר; ואינו חזר
כשדה, כיון שכבר חזר
בשהו לא מלפניו; חזר בזה
ובזה, כל זמן שלא כתבו
השטר; אם קדם וכתב לו
את שטר המכירה, קדם
שנהו לו דמעות;